

## **Pastiersky list Konferencie biskupov Slovenska pri príležitosti návštevy Svätého Otca Františka na Slovensku**

Drahí bratia a sestry,

viac ako rok je naša spoločnosť poznačená pandémiou, ktorá priniesla strach do všetkých oblastí života. Akosi podvedome sme si hovorili: kedy už konečne príde nejaká dobrá správa; taká, ktorá by nás potešila, povzbudila, spojila naprieč celou spoločnosťou?

V týchto dňoch takáto správa prišla: Svätý Otec František sa chystá na návštevu Slovenska. Prijal pozvanie, ktoré mu adresovali všetci naši biskupi, v mene celej Katolíckej cirkvi na Slovensku, prezidentka Slovenskej republiky ako hlava štátu, ako i vláda Slovenskej republiky.

Táto štátna i pastoračná návšteva sa uskutoční následne po Eucharistickom kongrese v Budapešti, ktorý vyvrcholí 12. septembra za osobnej účasti pápeža Františka.

Od poslednej pápežskej návštevy na Slovensku ubehlo 18 rokov. Tí, ktorí sa vtedy narodili, dnes vstupujú do dospelosti. Vtedajší spoločenský lídri, ktorí vítali – dnes už svätého – Jána Pavla II., medzičasom odovzdali štafetu novej generácii. Celá spoločnosť prešla vývojom a mení sa naďalej, čoraz rýchlejšie.

Naplnení očakávaním položme si, – drahí bratia a sestry – otázku: ako chceme privítať vzácneho hosťa, viditeľnú hlavu Katolíckej cirkvi a duchovného otca viac ako miliardy a tristo miliónov katolíkov na celom svete?

Rozmýšľajme, čo môže v tomto roku 2021 Slovensko predstaviť pápežovi – a pri príležitosti jeho návštevy aj celému svetu, ktorý sleduje jeho zahraničné cesty. Aké je Slovensko dnes naozaj? A aké si prajeme, aby bolo zajtra?

Sme krajinou, ktorá je právom hrdá na svoje starobylé kresťanské, cyrilometodské korene. Krajinou, ktorá duchovne spája Západ i Východ vo svojej rímskokatolíckej a gréckokatolíckej jednote. Vierozvestovia, kodifikátori jazyka, buditelia, misionári, mučeníci, disidenti... tí všetci patria rovnako Cirkvi na Slovensku, ako aj slovenskému národu. Naše dejiny by bez Katolíckej cirkvi neboli takými, aké sú. To nám pri svojich návštevách pripomínal sv. Ján Pavol II.

Zároveň sme krajinou, v ktorej má svoje miesto a duchovnú úlohu aj Pravoslávna cirkev a cirkevné spoločenstvá, ktoré sa zrodili z reformy. Sme krajinou, k duchovnej tradícii ktorej patrí aj starobylá židovská náboženská obec. A krajinou, v ktorej rastie sekulárna, nekonfesijná časť spoločnosti, a ktorá hľadá prienik verejných záujmov pre dobro všetkých občanov.

Svätý Otec František sa bude prihovárať k celému tomuto spoločenstvu. Vo svojom apoštolskom liste *Patris corde* – napísanom pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia svätého Jozefa za patróna univerzálnej Cirkvi – nám nedávno pripomenul otcovské srdce svätého Jozefa, ochrancu Svätej rodiny, ktorému Boh zveril Božieho Syna Ježiša a najsvätejšiu zo žien, Pannu Máriu. Skúsme o tom na chvíľu vo viere uvažovať.

Svätý Jozef, ochranca Cirkvi a vzor veriacich mužov, svojím príkladom nás vedie k Ježišovi. Bol človekom spravodlivým a starostlivým. Pozorne počúval Boží hlas a konal podľa neho. Na tejto ceste, spolu s ním vždy verne kráčala jeho snúbenica a

manželka Mária. V byzantskom hymne *Akatistos* má titul „Panenská nevesta“. Nádherne vyjadrené slovami básnika Danteho, ona bola „Panna a matka, dcéra svojho syna, ponížená, a vyššia ako tvory...“, „pretože sám jej Tvorca z nej sa stvorí.“ Život Bohorodičky nás obdivuhodne otvára pre tajomstvá našej viery.

Pannu Máriu cesta za Ježišom zaviedla až pod kríž. Tam naplno pochopila Simeonovo proroctvo o meči bolesti, ktorý mal prebodnúť jej srdce. A tam nám ju zomierajúci Ježiš zveril ako našu Matku. Odvtedy sa nazývame jej deťmi a odvtedy ju voláme Sedembolestnou. A na Slovensku si ju s láskou už celé generácie uctieваме ako našu patrónku.

Mária i Jozef nás teda vedú na ceste za Ježišom. Vedú nás k poznávaniu stôp jeho prítomnosti

v našich životoch, v najhlbších očakávaniach a túžbach nášho srdca. Vedú nás k poznávaniu Boha, ktorý sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi. Mária a Jozef na toto životné putovanie pozývajú všetkých – tak jednotlivcov, ako aj rodiny, celé naše spoločenstvo. A na tejto spoločnej púti sa k nám v septembri pripojí – a osobne nás povzbudí – pápež František.

Prijmime ho s radosťou! Ale aj v pozornom očakávaní jeho slov, s duchovnou disponibilitou, ktorá patrí Svätému Otcovi. Nielen preto, že je to obľúbený pápež, ale najmä preto, lebo je to Peter dnešnej doby. Skala, na ktorej Kristus postavil svoju Cirkev, ktorú pekelné brány nepremôžu. pretože v dlhej postupnosti Petrových nástupcov je to dnes on, ktorý pokračuje v úlohe „posilňovať bratov vo viere“ (porovnaj Lukáš 22, 32).

Toto posilnenie a prehĺbenie vo viere veľmi potrebujeme. Nezostaňme na povrchu. Využime v nasledujúcich mesiacoch čas na to, aby sme otvorili svoje srdcia i mysle. Zoberme do rúk Sväté písmo. Čítajme a počúvajme o Ježišovi. A vyhl'adajme si aj spisy pápeža Františka, ktoré máme na dosah ruky, preložené do našej reči. Spoznajme z nich lepšie toho, ktorý k nám príde. Má nám mnoho čo povedať. Pokúsme sa však pripraviť, aby sme jeho posolstvu čím lepšie porozumeli, a z jeho návštevy mohli čím viacej načerpať.

Už teraz sa tešíme, že táto návšteva a povzbudenie Svätého Otca nás vytrhnú zo série ťaživých správ, z únavy, nedôvery, znechutenia. Nech nám Svätý Otec pomôže nielen odložiť, ale aj ukončiť všetky nezmyselné spory; nech nám dodá silu prekonať obavy; nech nás zjednotí naprieč celou spoločnosťou. Nech nás spojí medzi sebou navzájom, ale aj, a predovšetkým, v pozornosti k trojjedinému Bohu – Otcovi, Synovi i Duchu Svätému – a k hodnotám evanjelia, radostnej zvesti, ktorá má patriť všetkým ľuďom (porovnaj *Lukáš 2, 10*).

Toto je pranie nás biskupov všetkým vám, milí veriaci, ale i celej našej spoločnosti do najbližších týždňov a mesiacov duchovnej prípravy na návštevu Svätého Otca.

V očakávaní tejto vzácnej návštevy vás žehnajú vaši biskupi.

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.